

משפחה שכזאת

כמו פאשה, לצידו ידידותו, עדנה לב, ובמושב הקדמי, מאחורי החגה, חנחגת הפרטית שלו.

רפי דווקא נראה לי מרוצה מאוד מה סידור. אחרי הכל, לנסוע בכבישי תל-אביב בלי לחילצ'ק לנהוג — אלה הם מותרות שלא כל אחד יכול להרשות לעצמו.

מי שמרוצה פחות מהסידור הפיקנט, היא עדנה. נראה לי שהזמרת מעקמת את אפה מכל העניין. כאילו היא חוש-דת במשהו, או מה.

לוא היא היתה שואלת אותי, היא לא היתה מתרגשת כל-כך. כי יחסית ל- כל האחיות של רפי, נהגת אחת זה לא כל-כך נורא.

האחיות של רפי הפכו כבר למוסד בציבור הרלבנטי — כמו בנות-הדודה של איש-ציבור נודע אחר.

רק לפני כמה חודשים אירח רפי את אשת-החברה **מיקי בן-יקי**, שהגיי-עה לביקור מניו-יורק, מקום מושבה. רפי שיכן אותה בוילה שלו באפקה, מילא אותה בארוחות סיניות, הסיע אותה — או עוד לא היתה לו נהגת — לכל מקום, ומוכירתו — הקודמת, לא עיריית — סידרה לה את כל ענייניה. הוא גם העמיס אותה אישית, על ה-

הוא עשה זאת שוב. **רפי שאולי**, המיסעדר ונערי-השעשועים בעל הרעיונות, שלאחרונה היה עסוק קצת בבני-נס שלו, הצליח בימים אלה לנצח את כל מתחריו, במירוץ על המקום הראשון בעולם האנשים היפים. הרעיון המבריק החדש שלו, המעורר

רפי שאולי

את קנאתם של כל אלה שלא חשבו על זה לפניו: הוא שחר לעצמו נהגת פרי-טיית.

שמה **עירית איכנר**, או בעברית **עירית אלון**, והיא בת 21, יפהפייה בלונדית, בעלת עיניים ירוקות. מזי בוקר, היא מתייצבת לעבודתה, בערך בשעה 11, מסיעה את רפי, במ-כוננית, לכל מקום שהוא צריך. כשהוא לא צריך לנסוע, היא יושבת במשרדו, ממלאה את החצי השני של תפקידה — כמוכירתו. בסוף היום, כי אשר רפי לא נזקק יותר לשירותיה — הוא משחרר אותה הביתה. כך, תוכלו לראות בימים אלה את רפי במושב האחורי של מכוניתו, יושב

ביקוריה העצובים של דליה לביא

נוספות. כל פעם, למספר ימים, או אפיי-לו פחות. הסיבה היא **אמה של דליה**, שנפ-לה למישכב. דליה, שאיננה יכולה לחש-תחר מהתחייבויות ההופעה שלה בי-גרמניה ובאירופה, מנצלת כל הזדמנות כדי לקפוץ לראות את אמה. לפעמים — אמילו לשעות ספורות. גם בנה של דליה, **ראובן**, נמצא ל-אחרונה בארץ, הוא גר בבית סבתו, ונתון בידיה הנאמנות של מטפלת מוס-מכת. ראובן הוא אולי הבחורצ'יק בעל אוסף הצעצועים הגדול ביותר בישראל, בתחשב בכמויות-הענק שאמו מביאה לו מדי ביקור. דליה עמדה כבר בשלבים די מתקד-מים של תוכניות-נישואים עם ידידה ה-חוש, מיליונר אמריקאי, כאשר התגלה עניין זה של מחלת אמה, שעוכב הכל.

דליה לביא

אילן, כאשר זה היה במילואים. מובן שעובדי המדיום נחלקו מיד לשני מחנות. אחד הצדיק את נותן המכות, שני הרשיע אותו. בין המרשיעים היו גם כמה אנשי רשות בכירים, שפתחו ביוזמה להעמיד את גור לדין מישמעתי, על חוסר הגמישות שלו לגבי סיפורים במדיום. בין היוזמים היה גם **עמוס גורן**, ל-שעבר כתב קול-ישראל בגרמניה. אולם כאשר ניגשו גורן וחבריו לברר את ההליכים הנדרשים, כדי להעמיד את גור לדין — התברר להם שהבחור לא רק חסר, אלא גם מחוסר. הסיבה: התגלה שגור כלל איננו עובד קבוע של רשות-הסידור — למרות שהוא עובד שם כבר שנתיים. חקירה קצרה גילתה למה: הסתבר כי גור הוא חסר תפקיד תעודת-בגרות — בעוד שתנאי תפקידו מחייבים השכלה אקדמית, לא רק בגרות. אולם במהלך חקירתם, נתקלו בעובדה, שנראתה להם רלבנטית, משום מה: הם גילו כי דודו של אילן — הוא לא אחר מאשר **אלימלך רב**, שאמנם כיום נמצא

בזמן האחרון, ביקרה **דליה לביא** בארץ הרבה יותר ממה שאתם חושבים. מלבד מעט הפעמים שנוודע לכם על כך, היתה כאן דליה עוד פעמים רבות

אחרי שסיפורתי לכם שבוע שעבר על המכות שעפו בקול-ישראל, (העולם הזה 1856) אני מבקשת עתה לספר לכם גם על ההתפתחויות שבאו אחר כך. המכות, כזכור לכל, עפו מכיוונו של

העיתונאי שהיכה - לדין?

בארצות-הברית, בשליחות הסוכנות היהודי-לית, אולם בזמנו היה מנהל מחלקת ענייני-היום ברשות-הסידור. עתה, אני מחכה בעניין לראות מה הם יעשו עם כל הגילויים שלהם — ומה יעשה להם אילן גור.

אילן גור, כתב קול-ישראל לענייני-דת, ובעלה של הקריינית **גליה נתיב** — ל-כיוונו של עמיתו לעבודה **משח נגבי**. הסיבה: פירסומיו של נגבי — אמנם לא בקול-ישראל, אלא רק בין עובדיו — כי הוא חיזר, אם זו המילה, אחרי אשתו של

חיים וליאורה סלוצקי ויעקב אורי

ועירית אדון

מטוס, שהחזיר אותה לניו-יורק. ולכל מי שהתעניין בקשר ביניהם, ובדאגתו הרבה למיקי, הסביר רפי: „זאת אחותי, לא זו“

רק נעלמה מיקי מאחורי קו האופק התכול, ובדואר חוזר הגיעה ארצה רע-ייתרו-החיה-בנפרד-ממנו, **מנדי רייס** - **דיוויס-שאולי**, החייה עם ידידה בספרד.

מנדי קיבלה את כל טיפול האח"ם שקיבלה קודמתה, כשרפי מסביר באותה התלהבות-נעורים: „אני מטפל בה כי אילו היתה אחותי.“

אחות נוספת היתה **אסתי זבכו** — ידידתו לשעבר של רפי, שבגללה עז-בה אותו אשתו. אסתי, חנמצאת כיום בארצות-הברית, לאחר שרפי נפרד ממ-נה, הגיעה לארץ לדגמן בשבוע-האופנה, ורפי נטל אותה תחת כנפו, העניק לה גם כן את טיפול האחיות המסורתי. ועכשיו, כנראה, מתחילה אצל האח הרחמן תקופת הנהגות.

אצל בני-אדם נורמליים, התונה היא חתונה. אבל לא אצל אמרגנים. אצל אמרגנים, אפילו התונה היא הפקה. המופע, שנערך ביום שני השבוע בן-האורגים, כלל ארבע מערכות. המיקו את החגיגה, ואת הגיבורים, **יעקב אורי**, האמרגן שהביא ארצה את המופע חופשה על הקרה, ואשתו **טולה**, מצד אחי. וקלרה וירחמי-אל סלוצקי מצד שני.

הבמאי היה הרב **ידידיה פרנקל**, שלפני קהל צופים של כאלף איש הביא בבירת הנישואים את **ליאורה אורי** ו**חיים סלוצקי**. בין האורחים, שהגיעו בעקבות ה-

חתונה בארבע

מערכות

הזמנה שכתב **דן אלמגור**, היה ראש עיריית רמת-גן **ישראל פלד**, ציבורי-אמרגנים, בעלי אולמות, ושאר כל אנשי עסקי השעשועים. שלא לדבר גם על כמה מאות קרובים וידידים. הבעל הטרי הוא בעצמו אמרגן טרי, העושה את צעדיו הראשונים בשדה-מוקשים זה. יש להניח שהוא לא יכעס כל כך אם חותנו, האמרגן הוותיק, יא-מץ אותו תחת חסותו.